

Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Tirol (Австрия), постъпило на 6 септември 2021 г. — C.G./Bezirkshauptmannschaft Landeck

(Дело C-548/21)

(2022/C 109/20)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Tirol

Страни в главното производство

Жалбоподател: C.G.

Ответник: Bezirkshauptmannschaft Landeck

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 15, параграф 1 (евентуално във връзка с член 5) от Директива 2002/58⁽¹⁾, изменена с Директива 2009/136/ЕО⁽²⁾, в светлината на членове 7 и 8 от Хартата на основните права да се тълкува в смисъл, че достъпът на публични органи до запазените на мобилни телефони данни представлява намеса в закрепените в тези членове от Хартата основни права, тежестта на която е такава, че в областта на превенцията, разследването, разкриването и преследването на престъпления посоченият достъп трябва да бъде ограничен до борбата с тежката престъпност?
- 2) Трябва ли член 15, параграф 1 от Директива 2002/58, изменена с Директива 2009/136, в светлината на членове 7, 8 и 11, както и на член 52, параграф 1 от Хартата да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като тази на член 18 във връзка с член 99, параграф 1 от Strafprozessordnung, която позволява органите в сферата на сигурността да имат в хода на наказателното разследване широк и неконтролиран достъп до всички запазени на мобилен телефон цифрови данни, без да разполагат с разрешение за това от съд или независим административен орган?
- 3) Трябва ли член 47 от Хартата, евентуално във връзка с членове 41 и 52 от нея, разглеждани с оглед на принципа за равните процесуални възможности и правото на ефективни правни средства за защита, да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която като член 18 във връзка с член 99, параграф 1 от Strafprozessordnung позволява да бъдат анализирани цифрови данни от мобилен телефон, без засегнатото лице да бъде уведомено за това преди или най-малкото след налагането на съответната мярка?

⁽¹⁾ Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (ОВ L 201, 2002 г., стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 36, стр. 63).

⁽²⁾ Директива 2009/136/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година за изменение на Директива 2002/22/ЕО относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги, Директива 2002/58/ЕО относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации и Регламент (ЕО) № 2006/2004 за сътрудничество между националните органи, отговорни за прилагане на законодателството за защита на потребителите (ОВ L 337, 2009 г., стр. 11).

Преюдициално запитване от Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Словения), постъпило на 30 ноември 2021 г. — SOMEO S.A., предишно наименование PEARL STREAM S.A./Република Словения

(Дело C-725/21)

(2022/C 109/21)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Страни в главното производство

Жалбоподател: SOMEО S.A., предишно наименование PEARL STREAM S.A.

Ответник: Република Словения

Преюдициални въпроси

- 1) Необходимо ли е — с оглед на квалификацията на отделна стока като „част“ за седалка на моторно превозно средство по смисъла на глава 94 от Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа⁽¹⁾, в приложимите за главното производство редакции — седалката да не може без тази стока да изпълнява своята съществена и основна функция (в смисъл на функционалното ѝ единство), или е достатъчно отделната част, която е предназначена единствено за монтиране върху автомобилните седалки, да бъде призната за част от седалката?
- 2) Влияе ли възможността за (не)самостоятелна обща употреба на двете посочени стоки върху тяхното класиране (или не) в подпозиция 9401 90 80?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, 1987 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3).

**Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Хасково (България) на 7 декември
2021 година — JP EOOD / Отдел „Митническо разследване и разузнаване“ в Териториална
дирекция „Митница Бургас“**

(Дело C-752/21)

(2022/C 109/22)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд — Хасково

Страни в главното производство

Жалбоподател: JP EOOD

Ответник: Отдел „Митническо разследване и разузнаване“ в Териториална дирекция „Митница Бургас“

Преюдициални въпроси

1. Следва ли нормата на член 44 точка 1 от Регламент 952/2013г.⁽¹⁾ на Европейският парламент и на Съвета от 9 октомври 2013г., във връзка с член 13 от Конвенция за защита правата на човека и основните свободи и член 47 от Харта на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че не се допуска съществуването на национална правна норма като тази на чл. 59, ал.2 от ЗАНН, която не включва в кръга на лицата, имащи право на жалба срещу наказателно постановление, собственикът на вещите, отнети със същото, тогава когато последният не е извършител на инкриминираното деяние.
2. Следва ли норматите на член 22, т.7, вр. член 29 и член 44 от Регламент 952/2013г. на Европейският парламент и на Съвета от 9 октомври 2013г., във връзка с член 13 от Конвенция за защита правата на човека и основните свободи и член 47 от Харта на основните права на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не допускат съществуването на национална правна уредба като тази на чл. 232, ал.1 от ЗМ, която изключва обжалваемостта на издаденото срещу неизвестен извършител наказателно постановление, доколкото с последното съгласно националното законодателство може да бъде разпоредено отнемане в полза на държавата имущество — собственост на трето, неучастващо в административнонаказателното производство лице.